

Was merr su babbeld

Honnes?
Was iss?
Waaßde wo moin Hausschlüssel iss?
Doin Schlüssel? Naa.
Isch hadden vorhin noch gehabbd.
Ja, wie merr vumm Oikaafe kumme sinn.
Doo habb isch die Hausdier uffgeschlosse.
Villeischd stickder noch.
Isch habb schunn geguggd.
Unn?
Doo isser nitt.
Monschmol legsden uff die Trebb.
Honnes, isch habb schunn iwverall gesuchd.
Awwer irschendwo musser doch soi.
Ja, irschendwo. Awwer wo?
Was hosden vorhin gemacht?
Isch habb die zwaa Kerrb ausgeroomd.
Unn die leere?
Die host du in de Keller getraache.
Doo gieh isch grad emol in de Keller.
Was willsden mache?
Ei in die Kerrb gugge.
Dess habb isch schunn gemachd.
Doo warnse also nitt droi?
Naa.
Loss uns iwverleesche. Du host ...
... die Hausdier uffgeschlosse ...
... unn host de Schlüssel abgezoh.
Ja.
Hosde in doine Jackedasche geguggd?
Doo isser aach nitt.
Isch waaß was merr mache?
Ei was donn?
Isch kaaf su enn Piepser.
Enn Piepser?
Ja. Den mächsde onn de Schlüssel ...
Doo misse merrn de erst awwer mol finne.
Nodierlich. Awwer su enn Piepser ...
Wenn isch oomol, oomol moin Schlüssel such!
Donn mach dess wassde immer mächst.
Was due isch donn immer mache?
Immer wennde was suche dust.
Unn donn?
Dusde de heilische Antonius oorufe.

Doo habb isch noch gar nitt droo gedenkt.
Donn mach dess jetz.
Ja. Sei emol still!
Unn?
Bald werrn merrs merke.
Denk isch aach.
Juju, de heilische Antonius hott geholfe.
Hosde de Schlissel?
Ja, isch habben gefunne.
Unn wo warer gewese?
Doo hinne uffem Debbisch hodder geleeht.
No siehsde, de Antonius dut immer helfe.
Hodder derr aach schunn emol geholfe?
De Antonius, ja.
Was hosden gesucht?
Nix. Awwer isch habb was gefunne.
No was donn?
Doin Vadder hott doch Antonius gehaaße?
Ja, unn?
No siehsde. Weil wennis doin Vadder Antonius
nitt gewwe hädd, hädd isch dich nitt gefunne.

Eiern Honnes